

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λισπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναίδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομὰς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῆς «Ἀθηναίδος» δίδεται Δωρεὰν χρωματισμένη εἰκὼν.

ΤΟ ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΟΝ ΕΝ Τῇ ΘΡΗΣΚΕΙΑ.

Ὁ κίνδυνος τῆς ἀμφιταλαντεύσεως εἶναι μέγας, καθότι τὸ ἀναποφάσιστον γίνεται βαθμηδὸν ἀπόφασις· οἱ ἄνθρωποι ἀποφασίζουσι περὶ κολάσεως, ὅταν κλονίζονται ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ παραδείσου. Πᾶσα στιγμή ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔχει ἀξίαν ὥς φαίνεται ἐκ τοῦ ἐξῆς ἱστορήματος· Πτωχὸς τις, ἐπὶ τινος τῶν ἀπορρώγων ἀκτῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐξῆλθε πρῶταν τινὰ εἰς τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐνασχόλησιν, ἥτοι πρὸς συλλογὴν ὧν θαλασσίων πτηνῶν. Θεωρῶν κάτω τρομεροῦ κρηνοῦ, εἶδεν ἐξοχὴν τοῦ βράχου ἔχουσαν ἀριθμὸν τινὰ φωλεῶν. Ἐν τῷ ζήλῳ αὐτοῦ νὰ δράξῃται τῆς λείας, ἀπροσέκτως ἀφῆκε τῆς χειρὸς του τὸ σχοινίον δι' οὗ εἶχε κατέλθει, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ καταλάβῃ πλέον. Ἰστατο λοιπὸν ἐπὶ τῆς δεινῆς ἐκείνης θέσεως· ὑπεράνω αὐτοῦ φοβερὸν ὕψος, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναρρίχῃται· κάτω αὐτοῦ κρημνὸς βαθύτατος εἰς τοὺς πόδας τοῦ ὁποῖου ἤφριζεν ἡ θάλασσα. Ἦτο στιγμή ἀνεκ-

φράστου ἀγωνίας. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτοῦ ἐπήδησε πρὸς τὰ ἄνω, ὁ Θεὸς δὲ ἠδόκησε καὶ κατέλαβε τὸ σχοινίον καὶ ἀνείλκυσε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς, τρέμων ἐκ φόβου. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ φαντασθῇ τὸν κίνδυνον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Ἀλλὰ πόσον ἐστὶν ὁμοία πρὸς ταύτην καὶ ἔτι φοβερωτέρα ἡ κατάστασις παντὸς ταλαντευομένου. Ἰσταται ἐπὶ τῆς δεινῆς τοῦ βίου ἄκρας· ὑπεράνω αὐτοῦ εἶναι τὸ φοβερὸν ὅρος τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀναρρίχῃται· κάτω αὐτοῦ εἶναι ἡ φοβερά ἄβυσσος τοῦ θανάτου, καὶ τοῦ οὐδέποτε ἀποθνήσκοντος θανάτου. Ὁ ἀμαρτωλὸς ὅθεν δέον νὰ ἐξυπνήσῃ καὶ νὰ ἴδῃ τὴν ἀληθὴ καὶ ἐπικίνδυνον θέσιν του. Εἶναι ἀργὰ ἀλλ' οὐχὶ καὶ λίαν ἀργά. Ὑπάρχει ἐτι ἡ χεὶρ, ἣν προτείνει ἡμῖν ἐκ τοῦ σταυροῦ ὁ Ἰησοῦς, ἡ μᾶλλον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ· διότι τὸ σχοινίον ἐτι κινούμενον προήρχετο καὶ ἀπήρχετο αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν στιγμήν ἡ κίνησις τοῦ σχοινίου ἡλαττοῦτο καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασις του ἐμεγαλύνετο, ὅθεν ὠφείλε νὰ ἀποφασίσῃ ταχέως, ἄλλως ἀπώλετο· ἡ χεὶρ αὕτη δύναται νὰ ἀνυψώσῃ ἡμᾶς ὑπεράνω τοῦ ὅρους τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ ἀποθέσῃ ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐτῆς αἰωνίου ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης.

«Δεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.» (Ματθ. ια', 28, 29).